

er Andet end et Slags Recept, og et Slags Recept, hvormed det gaaer som med alle Recepter: det ene Marti curere de Alle med Haarlemmerdraaber, og det næste Marti med Magnesia, og saaledes fremdeles. Saaledes er det ogsaa her. Enhver Stempelloy, som er bleven til, er bleven til efter de bedste Principer; denne ligedan, og der er ikke Princip skabt i nogen af dem — men der er Forsøg paa, hvor man paa en nogenlunde beqvem Maade kan skrabe Skillingerne af, og det er heller ikke saa galt, men det er en meget haard Methode. Jeg skal være villig til at gaae ind paa en Regel, ikke som System, thi det vil jeg undsee mig ved at kalde det, den Regel nemlig i Beskatningens Interesse at tage der, hvor man med nogenlunde Villighed kan faae det fat og være sikker paa det; men man skal tage det saaledes fat, at man ikke slipper de store Lyve og hænger de smaa — men i denne Lov og navnlig i dette Capitel hænger man i tusindvis af smaa Lyve, medens man lige ved Siden af lader saa at sige de store, det vil sige de store Omfætninger, gaae fri. Det gaaer ikke an, det gaaer virkelig ikke an. — Vi komme nu til § 56, om Lotterisedler. Har nogen af de ærede Herrer rigtig sat sig ind i, hvad det er for Noget, man der vil stemple. Jeg seer, at Udvalget er gaaet bort fra det fgl. Lotteri, som dog er det betydeligste; jeg gaaer ogsaa med Fornøielse bort derfra, jeg vil ogsaa ansee det for urigtigt at holde fast derpaa. Den ærede Minister slipper det med stor Misnøie, han vil gjerne holde det fgl. Lotteri; det bliver til Fordeel for Byen Kolding, der da kan smugle med ustemplede Lotterisedler; ogsaa dens Nabo Ribe vil kunne gjøre en saadan Forretning. Man gjør imidlertid bedst i at undgaae det Slags Forviklinger og alle disse Tvivlsmaal mellem Randsdelene ved slet ikke at beskaffe Lotteriet med Stempel. Men hvorfor da beskaffe de andre Lotterier, der bestaae? Der kom forleden Dag en Dame til mig med en Pude og bad mig tage et Nummer paa den, som kostede 2 Mk. og jeg tog ogsaa et; nu skulde jeg altsaa efter de af Udvalget foreslaaede Regler — ifald de kunne kaldes saaledes — give 4 f. til foruden de 2 Mk. Jeg kunde gjerne give disse 4 f. som en Bevillighedsafgift, men er det billigt

at bevære Lotterieforretningen dermed? jeg troer det ikke. Ja, man siger en Forretning som den her antyde er en ulovlig Forretning, men der er jo dog ogsaa andre Lotterier udenfor Klasse-lotteriet; der ere lovlige f. Ex. Varelotterierne, som gjøre akkurat det Samme; de spille ogsaa et Slags Puder bort for at skaffe Penge til andet Brug. Der er ikke anden Forskjel end den, at den Ene gjør det af virkelig Træng, medens den Anden muligen kunde lade det være; man gjør det lovligt for dem, som stille sig frem med Dristighed, og ulovligt for dem, der gaae omkring for at skaffe sig det tørre Brød ved Hjælp af de Markstykker, de saaledes plukke sammen. Lad os imidlertid holde os til de faste Lotterier, Klasse-lotteriet og de Lotterier, hvori man spiller Ulyre og Servietter bort, og hvor de Fleste i begge Tilfælde give deres Penge ud for ingen Ting. Det er altsaa paa dem, at disse Skillinge skulle lægges — ja, hvor mange Skilling er det nu; man kan ikke huske disse Ting udenad, der er saa mange forskjellige Taxter — det er 8 f., troer jeg, der er foreslaaet af Regjeringrn. For nu at gjøre det til Gjenstand for en Beregning, saa lad os for et Dieblit forudsætte, at dette Forslag om, at det fgl. Klasse-lotteries Sedler skulle stemples og beskaffes med 8 f., gik igjennem. Jeg er her paa et Gebeet, hvor jeg ikke har megen Viden, jeg troer dog at vide, at en Klasse-lotteriseddel koster 25 Rd. aarlig, og at den fornyses 6 Gange. Naar nu denne Seddel skal beskaffes hver Gang, den fornyses, da udgjør dette 48 f. for de 6 Gange, som jeg altsaa giver ud for at have den Lykke at give 25 Rd. ud om Aaret med meget ringe Haab om Gevinst og til afgjort Fordeel for Statskassen. Et æret Medlem ved Siden af mig siger, det er ikke formeget; men det sige ikke de, som spille i Lotteriet, og jeg kan ikke fortaenke dem deri. Haabet er jo det menneskelige Eden paa Jorden, og hvem der kan købe sig et Haab for 25 Rd. om Aaret, forbeelt paa 6 Gange, han gjør Uret i ikke at give dem ud. De, som ikke have den Art Illustioner, skulle ikke spille i Lotteriet, hvormod de, som for hver Gang, de tage en Lotteriseddel, haabe, at den skal vinde den store Gevinst, skulle tage en Lotteriseddel, thi for dem er Haabet billigt kjøbt. Men lader os nu be-